

[Arbejds- og Socialministeren.]

lig eller ikke, naturligvis henhører under andre Synspunkter end de for Beskæftigelsesforanstaltninger gældende. I saadanne Tilfælde skal der ikke dispenseres fra Standsningsbekendtgørelsen i Strid med de Principper, som ellers følges paa dette Omraade; dèr er det vedkommende Kommune, som inden for de Rammer, der er angivet i Indenrigsministeriets Cirkulære af 17. April 1946, maa iværksætte det paagældende Arbejde og saa give Afkald paa eventuelle Tilskud fra det offentlige.

Det ærede Medlem var i sit Indlæg ogsaa inde paa forskellige Spørgsmaal vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen. Det ærede Medlem har saaledes rejst Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Understøttelsessatserne. Hele dette Spørgsmaal har som bekendt været behandlet paa Rigsdagen saa sent som i forrige Samling — 1945—1946 —, og Resultatet heraf blev Loven af 31. Januar 1946. Der blev ved denne Lov, som det ogsaa vil være det ærede Medlem bekendt, dels gennemført en for de understøttede gunstigere Pristalsregulering af Understøttelserne, dels skabt Hjemmel til som fast Led i Forsikrings Ydelser at udbetale Huslejehjælp til Forsørgere — endda med fuld Refusion fra Staten — og Børnetillæg til hjemmeværende Børn. Gennem disse Ændringer er Understøttelserne bragt op paa et højere Niveau, end Tilfældet har været tidligere, bortset fra den ekstraordinære Periode: 1. April 1945—28. Februar 1946, da man paa Grund af de ekstraordinære Forhold havde gennemført særlige, rent tidsbegrænsede Foranstaltninger. Under Hensyn hertil og til at Spørgsmaalet, som nævnt, nylig har været behandlet paa Rigsdagen, finder jeg ikke Anledning til at gaa ind i en Debat om hele dette Problem.

Det ærede Medlem har endvidere omtalt de ved Lov af 4. Juli 1946 foretagne Ændringer i Arbejdsløshedsloven og udtalt, at man vel har ophævet Arbejdskortordningen, men at Betydningen heraf er meget problematisk paa Grund af de i Loven indførte nye Kontrolregler, der giver Arbejdsdirektøren en meget vid Adgang til at kræve indført skærpende Kontrolforanstaltninger. Ifølge det ærede Medlem er der fra Arbejdsdirektørens Side forlængst stillet Krav om skærpet Kontrol. Hertil vil jeg først bemærke, at naar man i sin Tid ophævede Arbejdskortordningen, var det ud fra den Betragtning, at Ordningens Værdi som Kontrolmiddel ikke stod i rimeligt Forhold til det Besvær, der var forbundet med Gennemførelsen, men det kan naturligvis ikke betyde,

at man dermed har givet Afkald paa at kræve fornøden Kontrol indført i Kasserne i det Omfang, hvori dette er paakrævet, og det er ogsaa i Kasserens egen Interesse, at en saadan Kontrol udøves. Man søger derfor nu, saaledes som det har fundet Udtryk i den nye Paragraf, § 23 A, at finde frem til mindre byrdefulde, men mere praktiske Kontrolforanstaltninger, der er smidigt tilpasset efter Forholdene inden for de enkelte Fag eller Brancher. I Overensstemmelse med disse Synspunkter og med de Regler, der er indeholdt i Loven, har Arbejdsdirektøren sat sig i Forbindelse med samtlige Kasser for at forhandle med disse om, hvorvidt og i hvilket Omfang det maatte være rimeligt og paakrævet at indføre supplerende Kontrolregler ved Arbejdskortordningens Bortfald, og det er mit Indtryk, at disse Forhandlinger har fundet Sted i den bedste Forstaaelse. Kasserne er naturligvis selv interesseret i, at Kontrollen bliver saa effektiv som muligt og organiseres paa den for Medlemmerne mindst byrdefulde Maade.

Det ærede Medlem har videre omtalt et Tilfælde, hvor 3 Medlemmer af Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse i en jysk Landkommune skal have undladt at overtage et Arbejde i Tillid til en Udtalelse fra Formanden for det stedlige Beskæftigelsesudvalg og derefter ved Arbejdsdirektoratets og Arbejdsnævnets Kendelser kom til at tilbagebetale den oppebaarne Understøttelse. Sagen har paa intet Tidspunkt været forelagt for Arbejds- og Socialministeriet, saa jeg kender den ikke, men paa den givne Foranledning har jeg draget Æmsorg for, at Ministeriet faar Sagens Akter tilstillet til Gennemgang.

Fremdeles er det ærede Medlem draget i Leding i Anledning af nogle Spørgeskemaer, som de offentlige Arbejdsanvisningskontorer i Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne har benyttet til Indhentning af forskellige Oplysninger vedrørende Restarbejdsløsheden i Sommermaanederne i Aar. Naar Arbejds- og Socialministeriet i Juni Maaned lod iværksætte en saadan Undersøgelse, skyldes det, at man fandt det nødvendigt at faa et Overblik over, hvad det var for særlige Aarsager, der havde ført til, at visse Arbejdsløshedskassemedlemmer, selv under de bedste Beskæftigelsesforhold man har haft her i Landet i mange Aar, ikke var kommet i Arbejde. Paa Grund heraf vil Arbejds- og Socialministeriet se at finde frem til egnede Foranstaltninger for ogsaa at faa disse Mennesker med i Arbejdslivet. Vi var herved opmærksomme paa, at der kan være Forhold af individuel Natur, som har hin-